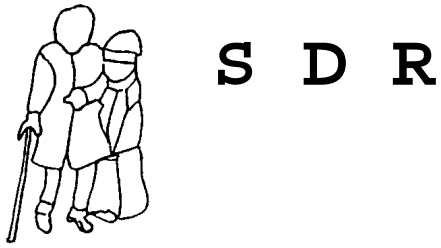

STICHTING DOMINIQUE ROEMENIË	
	
NIEUWSBRIEF	Februari 2012

Malden, 14 februari 2012

Un viitor mai bun, een betere toekomst.
Hulp aan kansarmen in Roemenië.

Beste vrienden van de stichting,

De wens van vele plattelandsbewoners is vervuld: eindelijk viel er sneeuw. Maanden hebben ze gewacht op sneeuw. De putten stonden leeg, het land was zó droog, dat het op vele plaatsen openbrak. Als er geen drinkwater meer is en je moet een eind gaan met paard en wagen om water te halen dan is sneeuw welkom. Het was op sommige plaatsen al bijna voorjaar, de bomen begonnen uit te lopen, maar nu ligt alles in dikke sneeuw gehuld. In de stad Iasi viel er gemiddeld 50 tot 70 cm sneeuw en de vorst was gemiddeld de laatste weken min 15 tot min 27 graden. De hoofdwegen zijn schoon, maar in de dorpen zijn de wegen nog niet gemakkelijk bereikbaar met auto's. In het zuiden van het land worden nog mensen uitgegraven omdat er pas na 6 dagen hulp kon komen.

Er ligt daar nog meer sneeuw en het is er kouder: min 30 graden.

De winter begon met stuifsnieuw, maar zó zacht, zó licht, dat je het weg kon blazen. Als je b.v. de autodeur openmaakte waaiden de vlokjes naar binnen, maar je ziet het niet eens als druppeltjes. Heel wonderlijk, het lijkt pluis, nooit heb ik dit gezien en heel zacht.

De ziekenhuizen hebben vele mensen moeten opvangen met bevroren ledematen wegens onderkoeling.

De helikopter van Iasi vliegt de hele tijd over om mensen die nog steeds buiten blijven te gaan halen. Vooral oudere mensen en kinderen van het platteland. In de stad, in sommige flats waar de verwarmingen het niet meer doen, is het erg koud, ook scholen zitten met kapotte verwarming.

Ik ken veel mensen, die een kachel hebben die met hout wordt gestookt, maar dat is ook gevaarlijk: op de tv zie je steeds huizen in vlammen opgaan omdat

<p><i>Penningmeester, tevens postadres:</i> Pierre van der Meer, De Wieken 46, 6581 DG Malden. Tel. 024-3581612, E-mail: s_d_r (apestaartje) kpnmail.nl Banknr 13.16.44.769 t.n.v. Stichting Dominique Roemenië te Malden <i>Secretaris</i> Loes Derks, Het Spoor 15, 5437 BR Beers Tel. 0485-751274 E-mail: dimphina1946 (apestaartje) hotmail.nl <i>Antoinette Smits</i> Bulevardul (BLD) Socola 6, BI D1, Sc A, Et2, Ap 11, Iași, cod.700194 Jud.Iași, Romania; Tel. 00-40-232-21 20 25 Mobiel: 00-40-745-317-468 E-mail Roemenië: antsmits (apestaartje) hotmail.com E-mail: antoinettesmits (apestaartje)gmail.com Dahliastraat 26, 6581XL Malden, Tel. 0031 24 3581587 Mobiel: 0626126119</p>

er geen water is om te blussen en de brandweer kan dan niet veel meer doen. Er zijn helaas al mensen overleden door de kou en de vraag is of er voldoende hout in voorraad is, want niemand gaat nu de bossen in om te kappen.

Laurentia belde me. Zij heeft geen verwarming omdat de hospita de rekeningen niet heeft betaald. Ze zit in bed met een muts en een dikke shawl om en op haar werk, een naaiatelier, is het ook koud. De chef laat gelukkig wel 2 x warme thee brengen. Tudor zit in een koud klaslokaal omdat daar de verwarming het niet meer doet vanwege slecht onderhoud.

De dagverblijven zijn veelal gesloten omdat het te moeilijk is om er te komen en voor jongeren met syndroom van Down te koud. Zij hebben vaak problemen met verkoudenheid etc, dus nemen ouders geen risico.

Gelukkig zien we ook positieve hulp: zomaar van jongeren, mannen en vrouwen, die mensen uit de dorpen gaan helpen, helicopters zorgen voor voedsel maar elektriciteit en hout voor de kachel is er vaak niet. Mensen blijven in bed, maar vrezen dat hun huizen door de sneeuw gaan inzakken, daarom beginnen ze eerst de daken wat sneeuwvrij te maken.

Alleen een smalle auto heeft op sommige plaatsen nog toegang, een militaire legerambulance uit de jaren negentig doet goede dienst met legerbanden, een soort truck die rollend over de weg gaat.

Afkomstig uit Iasi wordt er steeds gezegd en dat is toch zo'n 400 km van de plaatsen af waar de ergste sneeuw is gevallen. Met helicopters worden mensen opgepakt en voedsel wordt gebracht door het leger en gevangenen worden ingezet om wegen vrij te maken.

Zondag 22 januari ben ik voor het laatst in Popesti geweest, daar was het met mijn auto zonder 4-wiel aandrijving niet te doen maar toen was het al gevaarlijk omdat met de komende sneeuw de kinderen

meteen gaan sleeën. Toen kon ik met de auto de spiegelgladde heuvels niet op, maar gelukkig hebben diezelfde kinderen me de heuvel opgeduwd. Het was even flink glijden en in geen velden of wegen kom je dan mensen tegen: spannend en eigenlijk een beetje dom. Maar je weet dat mensen hulp nodig hebben, vooral op het platteland.

Onze hulp bestond dan ook de laatste weken uit: zorgen voor hout, voedselpakketten en soms kleding.

We hebben het afgelopen jaar veel kleding gekregen: transporten in mei, augustus en in september en uit Beilen in oktober van onze trouwe gevers Tineke, Magda en Tandy uit Nuenen, de zusters uit Alverna, de vriendinnen van de H. Landstichting, Gertrud uit Groesbeek, Jan uit Malden, Loes uit Beers, Mery uit Nijmegen, Herman uit Raalte, Elly uit Beilen en Kramer Mode uit Beilen, Familie Ten Broecke en van Broeder Bert de Meijere uit België. We hebben een opslagruimte bij ARS en met de moeders van de jongeren met syndroom van Down van ARS hebben we vele maanden gesorteerd en pakketten gemaakt voor gezinnen, maar ook voor de kindertehuizen en dagverblijven en voor een bejaardentehuis. De kleding was heel gevarieerd. We kregen quilts van Tineke en haar groep, maar ook van Geke en haar groep voor de bedden van Sf. Andrei, veel pantalons, truien en blouses en winterhuissloffes, schoenen, lakens en dekens. Maar ook naaimachines en medisch materiaal voor de tehuizen, didactisch materiaal en speelgoed, kinderbedjes en babymateriaal, van Puiu een computer, rolstoelen voor verschillende tehuizen en een welkome hulpmiddel waren de toiletverhogers voor ouderen.

We konden met sponsorgelden aan de tehuizen hulp bieden omdat de Kinderbescherming het afgelopen jaar geen gelden beschikbaar had voor investeringen en de salarissen waren nog steeds gekort tot 25%. Voor **Sf. Andrei** konden we fietsen kopen en 2 wasmachines van 9 kg ieder, glutenvrije voeding en hebben we financieel bijgedragen aan operaties en aan studiekosten van 13 medewerkers. Helaas ook aan bijdragen voor begrafenis van 2 medewerkers. Voor **Galata** hebben we 2 fietsen gekocht, materiaal voor de tuin en haartondeuses en hebben we voor 8 medewerkers studiekosten betaald. Ook hebben ze het interieur opgeknapt en een verfje gegeven. Bij het dagverblijf **Sterjarul** hebben we aangepaste hulpmiddelen meegebracht uit Nederland, zoals lepels, bekertjes en andere hulpmiddelen. Jongeren met het syndroom van Down en de jongeren van **Casa Speranta** hebben 3x meegedaan met speciaal Olympicsportactiviteiten: atletiek 25 en

50 m, voetbal en basketbal en ze kwamen met een medaille en diploma enthousiast terug. Jongeren zijn trots als ze worden toegezongen met het volkslied en op een verhoging mogen staan, de kosten voor deelname en versnaperingen worden door ons gesponsord. Ook hebben we excursies gesponsord en dat is voor deze mensen toch, naast een uitstapje, ook een culturele leeractiviteit.

ZZG Eindhoven, onze hoofdsponsor, heeft de zorg voor mensen met een verstandelijke beperking weer een nieuwe impuls gegeven. Zij waren ook onze gasten. De "Train the Trainer"-activiteit (een vervolg op het deskundigheidsbevorderingsproject voor de spreiding van kennis en kunde op het gebied van autisme) heeft voor 28 deskundigen tot een certificaat geleid van de Fontys Hogeschool.

Het had een tweeledig doel: allereerst het opfrissen en waar nodig was verdiepen van hun kennis over autisme en daarnaast het trainen van voorlichtings- en informatievaardigheden voor de deskundigen van de diverse instituten en voor leerkrachten van speciaal onderwijs. Veel lof hadden we over de inzet van de deskundigen vanuit Nederland: Jan Schurs van de Fontys Hogeschool, Bert van de Meeberg en Anke van Wijk van Lunetzorg Eindhoven, maar ook van de cursisten zelf. Bij de uitreiking van de certificaten waren ook aanwezig van ZZG de voorzitter Hein Witteveen en Rik Spooren, de verantwoordelijke voor de projecten in Iasi. Maar ook de Directeur van de Kinderbescherming Ion Florin, mevrouw Niculina Karacsony en de afgevaardigde van de Provincie. En tevens was er een feestelijke afsluiting met Nederlandse hapjes.

Een zeer geslaagd project!

Ook kwamen Hein en Rik de andere projecten bekijken en werden hen de nieuwe projecten voor 2012 aangeboden.

Verder waren de gesponsorde projecten van 2011:

- Bij Sterjarul: de zandbak en de schommelbank.
- Bij Galata: de creatieve ruimte met de resultaten van het afgelopen jaar.
- Bij ARS zijn nieuwe stoelen aangeschaft, konden de jongeren een afspraak maken met een oogspecialist en konden 6 kindeen geholpen worden aan een nieuwe bril.
- Bij Sf. Andrei werden de excusies en leeractiviteiten geëvalueerd en ook de activiteiten rond het thema autisme.

Voor de nieuwe projecten werd het nieuwe werkatelier voor jongeren bezocht op het terrein van Galata met hun vraag naar hulp voor een jam- en inmaakproject. De kas staat er, de jongeren zijn gemotiveerd, hebben tomaten geoogst en de eerste diploma's zijn binnen voor de goede inmaakprestaties.

Ook is een bezoek gebracht aan Ion Holban Instituut, waar jongeren met een handicap worden opgeleid. Voor het internaat vragen ze voor de fysiotherapie-ruimte hulpmiddelen en voor de vrijetijdsbesteding een naaiatelier met naaimachines voor de meisjes. Tevens heeft iedere afdeling, waarvoor we van ZZG al hulp kregen, weer enkele nieuwe plannen Ingediend. De meeste vragen om materialen met betrekking tot handvaardigheid, didactische middelen, en culturele activiteiten voor de jeugd.

De zorg in de gezinnen heeft door de armoede in enkele gezinnen tot grote problemen geleid. De ongeschoolde mensen krijgen geen baan en er zijn weinig banen te vinden. Onze stimulans heeft weinig uitgehaald, met het gevolg dat er een toch weer een in de videochatbranche werk heeft gevonden. Geen ideale oplossing, maar er moet geld binnenkomen want zij en haar twee kinderen Patricia van 8 maanden en Andrei van drie hebben voedsel nodig. Ook al zijn ze bij hun moeder ingetrokken, die ook geen inkomsten heeft omdat ze nog steeds de juiste documenten niet heeft ingeleverd bij de gemeente. De bureaucratie van papieren is heel erg groot en vele weten de weg niet. Als we dan meegaan kan dit zelfs negatief uitwerken, want “dan worden ze toch geholpen”, zegt dan de sociale werkster, ook de moeder denkt zo.

Bij familie **Manole** is Ianos haar man vele malen opgenomen geweest in het ziekenhuis. Ondanks de hulp om wat te gaan ondernemen door voor hen een kar te kopen en door kippen te laten fokken is alles wel begonnen en is er ijzer en papier verzameld, maar dat brengt weinig geld op en de kippen gebruikten zij als hun voedsel. Wel konden we een tweedehands wasmachine en bedden voor hen kopen en hen iedere maand een vast bedrag geven voor levensmiddelen, de schoolmaterialen en de kosten van de medicijnen, maar het was toch nog voor hen een hele moeilijke tijd en dat zal nog erger worden.

De familie **Balan** is gelukkig in hun tweekamerflat. Helaas zijn de inkomsten van moeder nog laag omdat de werkgever niet uitbetaalt, maar ze gaat naar haar werk en ze werd ondersteund door Aad Koornneef van All for them. De jeugd heeft duidelijk aanpassingsproblemen gehad: omdat ze jaren geen water en elektriciteit hadden, hebben ze nu het genot ervan ervaren. Maar ook de rekening moest nu betaald worden en dat ging in het begin goed fout, het douchen werd afgeschaft. De warmwaterleiding werd afgekoppeld en het water werd weer verwarmd op het gas omdat de rekeningen te hoog werden. Ze wassen zich nu alleen met water, soms warm maar meestal koud. Ook het leren omgaan met knoppen etc was moeilijk: de toiletdoorspoeler was geregeld ka-

pot, ook de verwarmingskraan ging stuk. Gelukkig hebben ze veel geleerd, het wonen in een flat is beter dan in een krot zonder hulpmiddelen en zij zijn dankbaar. Andreia doet nu haar eindexamen en hoopt met goede cijfers een beurs te krijgen voor de universiteit.

De overige gezinnen hebben problemen met hun inkomsten: die zijn lager en velen kunnen hun dagelijkse kosten niet betalen, hebben dan b.v. geen butagasfles, kunnen de elektriciteit niet betalen, er is geen houtvoorraad, schoolgelden kunnen niet worden betaald, etc. Voorrang heeft de voeding. Helaas is Ion Panta plotseling overleden en voor zijn vrouw was dit een moeilijke tijd.

Bijzondere activiteiten voor jongeren

De studenten doen het goed. Maria heeft toch een plaats gekregen in een leerlingenhuis, waar ze studeren en met zessen slapen vlak bij haar school. Simone, haar medeleerlinge, heeft hulp gekregen voor de kosten van haar huur. Zij studeren dit jaar af en hopen met een beurs verder te gaan op economisch vlak. Vlad kon zijn dansactiviteiten doorzetten en Tudor zijn balletopleiding die door Stg. Har wordt gesponsord en wij betaalden de bijkomende kosten. Ioana is naargroep 3 gegaan en woont met Mario nu samen en ze zijn heel gelukkig. Het Afterschool-project voor de arme kinderen in het dorp Vinatori is door kunnen gaan. Kinderen haalden veel betere cijfers op school.

De gezinnen in Popesti maken het goed. Het huis, dat was afgebrand, is gedeeltelijk weer opgetrokken zodat men er weer in kan wonen. Bij de familie Caluguru is het dak op het huis voltooid en hopen ze eens de ramen en deuren te kunnen plaatsen. Bij familie Apostel hebben we elektriciteit kunnen aanleggen en de andere gezinnen hebben onze steun gekregen.

We mogen tevreden zijn: met alle mogelijkheden die we hadden hebben we velen kunnen helpen en zijn u dankbaar voor uw steun en financiële hulp.

De regering staat onder druk van de Europese Unie en IFM vanwege de bijzondere slechte toestand van het land, iets wat onze mensen dagelijks ondervinden. We hopen op beter tijden. De beloften die het nieuwe Parlement nu in februari 2012 heeft gedaan geeft hoop op betere gezondheidszorg, betere lonen en hopelijk een stabiele economie.

Met Loes Derks-Cohen en Pierre van der Meer gaan we weer op zoek naar nieuwe sponsors.

Van april 2011 tot februari 2012 ben ik in Iasi geweest en met een korte onderbreking in juli en in september vanwege familieomstandigheden heeft het verblijf in Iasi me veel geleerd.

Dank voor uw hulp!

Antoinette Smits.